

Sagens genstand

Traktatbrud — undladelse af at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327, s. 1)

Konklusion

- 1) Størthertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, idet det, bortset fra bestemmelser vedrørende direktivets artikel 3, ikke har underrettet Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de love og administrative bestemmelser, som gennemfører direktivet.
- 2) Størthertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24 i direktiv 2000/60, idet det har undladt at vedtage de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivets artikel 2, artikel 7, stk. 2, og artikel 14 inden for den fastsatte frist.
- 3) I øvrigt frifindes Størthertugdømmet Luxembourg.
- 4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Størthertugdømmet Luxembourg bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. december 2006 — Mohamed Gattoussi mod Stadt Rüsselheim (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Darmstadt, Tyskland)

(Sag C-97/05) (¹)

(Euro-Middelhavsftalen — tunesisk arbejdstager, der har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat og til dér at udøve erhvervsvirksomhed — princip om forbud mod forskelsbehandling for så vidt angår arbejdsvilkår, aflønning og afskedigelse — begrænsning af en opholdstilladelses gyldighedsperiode)

(2006/C 331/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamed Gattoussi

Sagsøgt: Stadt Rüsselheim

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Darmstadt — fortolkning af artikel 64 i Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side (EFT L 97, s. 2) — tunesisk arbejdstager, der har beskæftigelse i en medlemsstat — ligebehandling for så vidt angår arbejdsvilkår og løn — begrænsning af varigheden af opholdstilladelsen, hvilket bringer arbejdstagerens beskæftigelse til ophør

Konklusion

Artikel 64, stk. 1, i Euro-Middelhavsftalen af 17. juli 1995 om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side, undertegnet i Bruxelles den 17. juli 1995 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs vegne ved Rådets og Kommissionens afgørelse 98/238/EF/EKSF af 26. januar 1998, skal fortolkes således, at den kan have virkninger for en tunesisk statsborgers opholdsret på en medlemsstats område, når vedkommende af denne medlemsstat er meddelt en behørig tilladelse til at udøve erhvervsvirksomhed på dens område for en periode, der overstiger opholdstilladelsens gyldighedsperiode.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2005.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. december 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-161/05) (¹)

(Traktatbrud — forordning (EØF) nr. 2847/93 — kontrolordning i fiskerisektoren — oplysninger vedrørende fangster og fiskeriindsatsen — manglende meddelelse)

(2006/C 331/13)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Cattabriga, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og advokats G. Aiello og D. Del Gaizo.)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 15, stk. 4, og artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (EFT L 261, s. 1) — undladelse af at meddele oplysninger om fangede mængder

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 4, og artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik, idet den ikke for årene 1999 og 2000 har meddelt de heri fastsatte oplysninger.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 132 af 28.5.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. december 2006 — Denkavit Internationaal BV og Denkavit France SARL mod Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État (Frankrig))

(Sag C-170/05) (¹)

(Etableringsfrihed — selskabsskat — udbytteudlodning — skattefritagelse for udbytte betalt til hjemmehørende selskaber — kildebeskatning af udbytte betalt til ikke-hjemmehørende selskaber — dobbeltbeskatningsoverenskomst — mulighed for at fradrage et indeholdt beløb i den skat, der skal betales i en anden medlemsstat)

(2006/C 331/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Denkavit Internationaal BV og Denkavit France SARL

Sagsøgt: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 43 EF — kildebeskatning af udbytte, der udloddes til et moderselskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, men fritages for udbytte, der udloddes til et

moderselskab, der er hjemmehørende i indlandet — dobbeltbeskatningsoverenskomst, der foreskriver mulighed for at fradrage skatten i den skat, der skal betales i en anden medlemsstat

Konklusion

- 1) Artikel 43 EF og 48 EF er til hinder for en national lovgivning, der udgør en diskriminerende begrænsning af etableringsfriheden, idet et ikke-hjemmehørende moderselskab herefter udbyttebeskattes, mens hjemmehørende moderselskaber næsten fuldstændig fritages herfor.
- 2) Artikel 43 EF og 48 EF er til hinder for en national lovgivning, hvorefter alene ikke-hjemmehørende moderselskaber pålægges en kildebeskatning af udbytte udloddet af hjemmehørende datterselskaber, selv om en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem den pågældende medlemsstat og en anden medlemsstat, hvorefter en sådan kildebeskatning er tilladt, giver mulighed for at fradrage den skat, der svares i medfør af den nævnte nationale lovgivning, i skatten i den anden medlemsstat, når et moderselskab ikke i denne anden medlemsstat kan foretage det fradrag, der er omhandlet i nævnte overenskomst.

(¹) EUT C 155 af 25.6.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. december 2006 — Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio mod Compañía Española de Petróleos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo (Spanien))

(Sag C-217/05) (¹)

(Konkurrence — aftaler — aftaler mellem virksomheder — EØF-traktatens 85 (senere EF-traktatens artikel 85, nu artikel 81 EF) — artikel 10-13 i forordning (EØF) nr. 1984/83 — eksklusive aftaler om køb af brændstof benævnt »kommissionsaftaler om garantisalg« og »agenturaftaler« mellem tankstationsindehavere og olieselskaber)

(2006/C 331/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio

Sagsøgt: Compañía Española de Petróleos SA